

deres Børn til at lære den befalede Bog i Religionen udenad, saa storter det dog ofte paa den Forklaring, der skulde følge dermed. Vi maae ogsaa erindre, at Skolen har gjerne sin bestemte Orden, hvori den driver sin Underviisning, saaledes at enkelte Dele af den befalede Lærebog eller Bibelhistorie gennemgaaes i et vist Tidsrum, og ligeledes enkelte Afsnit af den i Skolen brugelige Læsebog. Naar nu et Barn er et halvt Aar udeblevet fra Skolen, da faaer det ikke Leilighed til synderligt at gjenvinde de Kundskaber, som det skulde have erhvervet ved de forbigaaende Afsnit. Det hedder i Slutningen af samme Paragraph, at, naar det skjønes ved Prøven, at det Barn, der har været fritaget for Skolegang, ikke har den behørig Kundskabsgrad, skal ingen Fristagelse i Fremtiden kunne tilstedes et saadant Barn. Derved har jeg at bemærke, at Straffen i flere Tilfælde let kan falde paa den Ukyldige. Medens Skylden havde hvilet paa en Huusbond, hos hvem Barnet tidligere havde tjent, saa kunde Straffen senere falde paa de Forældre, som faae Barnet tilbage, og som med langt større Omhu have sørget for dets Underviisning. — Hvad § 2 angaaer, da finder jeg, at den vistnok er hensigtsmæssig, men at den vil møde adskillige Hindringer i visse Egne af Landet, hvor navnlig begge Classer blive underviste i Forening, og hvor saaledes den Adskillelse, her er betegnet, vanskelig, vil kunne finde Sted, med mindre Skolevesenet i sliche Egne maatte aldeles omordnes, og det vilde da stee med langt betydeligere Udgifter for Beboerne, der sikkert vilde krympe sig derved. — Med Hensyn til § 4, da har jeg ikke nogen yderligere Bemærkning derved at gjøre. Jeg finder det rigtigt, at, naar et Barn skal udskrives ved det 14de Aar, man da ogsaa maa have en Forvisning om, at det i det sidste Aar har nydt tilbørlig Underviisning, saaledes at Barnets muligt ringe Fremgang alene kan tilskrives dets tunge Memme. Jeg anseer det ogsaa for at være passende, at det da bestemmes, at det i det sidste Aar ikke uden lovlig Grund har forsømt Skolen over en Tiendeel af de lovbestemte Skoledage. Dog forekommer det mig ogsaa at være passende, om der tillige havde staaet: „eller naar det

paa anden Maade skjønes at have faaet den tilbørlige Underviisning“. Hvad § 5 angaaer, der har Hensyn til Confirmationen, da har jeg den samme Bemærkning derved at gjøre, som jeg gjorde ved § 4 i det oprindelige Udkast. Naar her er sagt, at der idetmindste skal melde sig 5 Børn, da var det maaskee rigligere at indskrænke dette Tal og nedsette det til 3, saa at, naar idetmindste 3 Børn meldte sig til Confirmationsunderviisning, Præsten da skulde være forpligtet til at give den; men at han under alle Omstændigheder skulde foretage en saadan Confirmationshandling, og alt saa selv, naar kun et enkelt Barn meldte sig, dette synes mig at være vel meget fordret. Jeg tør paastaae, at der ikke er noget til Præstens Embede henhørende Hverv, der af de fleste Præster udføres med en saadan Midtsæthed, Lyst og Iver, som just det, der angaaer Confirmationen, hvad enten man nu mener Underviisningen eller selve Confirmationshandlingen; der er vistnok heller ikke nogen kirkelig Handling, der for Menigheden har en saa stor Interesse som Confirmationen, og en af de Dele, hvorfor man interesserer sig stærkt, det er, at Børnene faae tilbørlig Underviisning. Men just derfor bør man vogte sig for at svække denne Interesse baade hos Præsten og Menigheden og hos Børnene, og det troer jeg vil svække den, naar man paalagde Præsten at holde Confirmation, selv om der meldte sig kun eet Barn dertil.

Madvig: Jeg skal være saa meget kortere i de Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at forelægge Thinget, som den ærede Cultusminister, hvis Foredrag igaar jeg ønskede at tage Hensyn til, ikke er tilstede. Jeg taler for en Række af Undringsforslag, der tilsammen udgjøre eet stort, og som skulle træde istedetfor de første 3 Paragrapher i det oprindelige Lovforslag. Det er i en saadan Stilning det sædvanlige at tale imod det oprindelige Lovforslag, før man taler for sine Undringsforslag; det finder jeg mig imidlertid ikke opfordret til at gjøre i dette Dreblis; det vilde ogsaa være ligesom noget ubilligt, da Ingen hidtil har taget Ordet for at tale det oprindelige Lovforslags Sag, ligesom de to sidste Talere tildeels have udviklet, hvorfor det